

Mali princ

ANTOAN DE SENT EGZIPERI

ANTOAN DE SENT EGZIPERI

Mali princ

sa originalnim ilustracijama autora

Preveo Flavio Rigonat

Naslov originala: Antoine de Saint-Exupéry – Le Petit Prince

Edición especial con Realidad aumentada
© Copyright 2015 Parramon Paidotribo

Prava za srpsko izdanje © 2018 Vulkan izdavaštvo
I izdanje

Izdavač: Vulkan izdavaštvo, Beograd

Suizdavač: Ružno pače, Novi Sad

Za izdavača: Miroslav Josipović, Nenad Atanasković i Saša Petković

Urednik: Branka Josipović Krivokuća

Lektura i korektura: Vulkan izdavaštvo

Štampano u Kini

Tiraž: 3.000 primeraka

ISBN 978-86-10-02430-2

COBISS 270970124

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se umnožavati niti na bilo koji način distribuirati, bilo u elektronskom ili mehaničkom obliku, uključujući i fotokopiranje, snimanje i sve ostale sisteme čuvanja i razmene podataka, bez prethodnog pisanog dopuštenja od strane vlasnika prava.

 DOBRO DOŠLI U
PROŠIRENU STVARNOST

 ŠTA VAS OVDE ČEKA?

Mali princ

Pomoću proširene stvarnosti
otkrijete sva iznenađenja koja
vas čekaju u knjizi!

PREUZMITE
BESPLATNU
APLIKACIJU

1

Preuzmite besplatnu aplikaciju za proširenu stvarnost sa sajta:
www.books2ar.com/epc/rs
Možete skenirati i sledeće kodove:

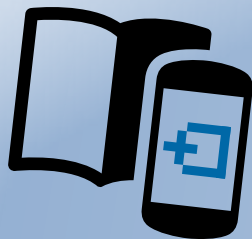

2

Kad vidite sličicu ruže, skenirajte stranu pomoću aplikacije.

SKENIRAJTE STRANE

Interakcija sa stranama je moguća svaki put kad vidite sledeće ikonice:

Kliknite na ikonice i strelice da saznate gde se možete igrati.

Kliknite na ove ikonice da saznate gde možete da povlačite sličice.

Kliknite da započnete igru.

ZABAVITE SE

3

Uživajte dok gledate kako stranice oživljavaju i otkrijte slike koje se ne pojavljuju na štampanim stranama.

Proširena stvarnost obuhvata:

muziku

igre

**3D svet
malog princa**

i još mnogo toga...

 **Augmented
AR**Reality

ŠTA DONOSI PROŠIRENA STVARNOST?

- Zahvaljujući aplikaciji, koju možete instalirati na svoj tablet ili pametni telefon, postaće vam dostupni muzika, zvučni efekti, igre i virtuelni crteži koji prate ovu knjigu.

KAKO DA PREUZMETE APLIKACIJU?

- Na strani sa uputstvima pronađite korake za preuzimanje aplikacije. Ako vaš tablet ili pametni telefon može da skenira QR kod, odvešće vas direktno do strane za preuzimanje aplikacije. Možete je naći i u pretraživaču ako ukucate „TINY PRINCE AR”.

KAKO DA PRISTUPITE VIRTUELNOM SADRŽAJU?

- Čim preuzmete i aktivirate aplikaciju, kamera će se sama uključiti. Držite tablet ili telefon iznad stranice da čujete zvuke i vidite slike.

ŠTA JE PROŠIRENA STVARNOST?

- Proširena stvarnost je tehnologija koja nam omogućava da smestimo muziku, zvuke i slike na stranice knjige, da ostvarimo interakciju sa pričom pomoću tableta ili pametnog telefona.

KAKO DA SE FOTOGRAFIŠETE SA LIKOVIMA IZ KNJIGE?

- Stavite knjigu na sto. Otvorite stranice na kojima je proširena stvarnost. Uključite aplikaciju i držite uređaj na najdalje pola metra od knjige. Kad se pojave likovi, držite uređaj na istom mestu dok se u kadru ne vide i likovi i osoba koju fotografirate sa njima. Zatim pritisnite dno ekrana da dobijete fotografiju. Fotografije ćete naći u albumu na telefon ili tabletu.

DA LI JE PROŠIRENA STVARNOST DOD SVAKE STRANICE?

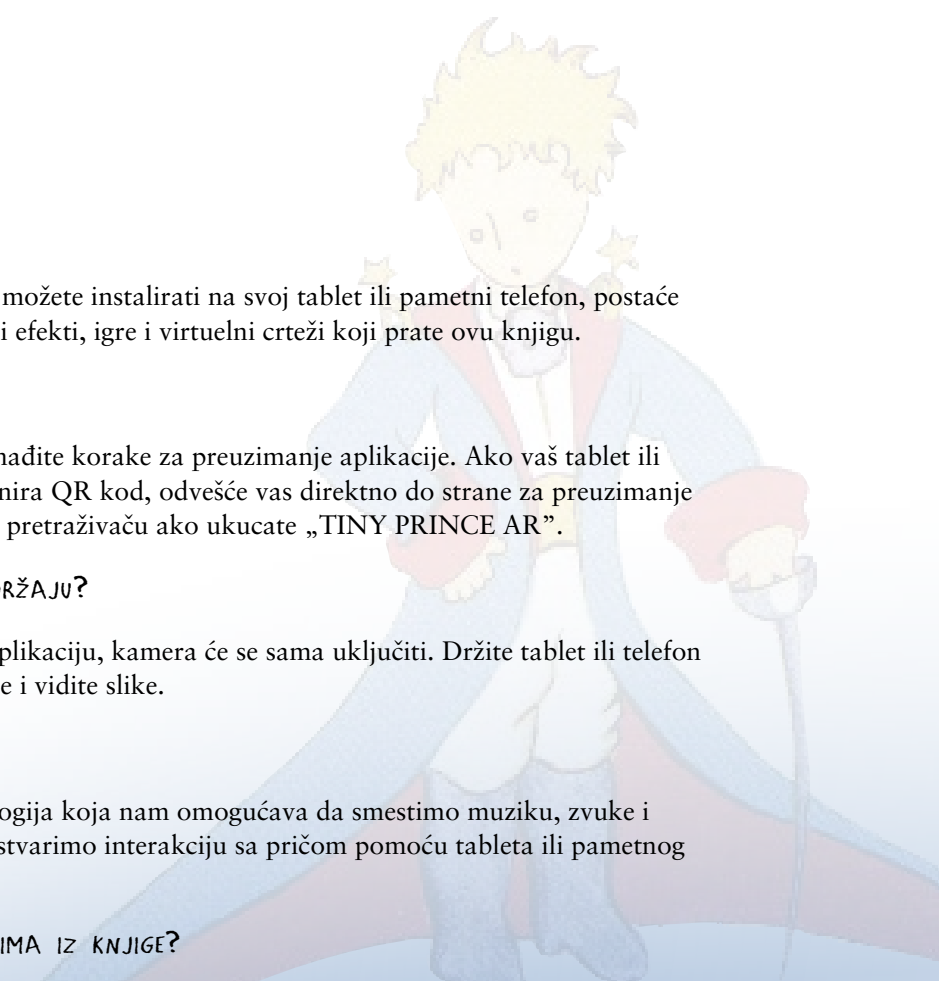
- Proširenoj stvarnosti možete pristupiti na svakoj stranici koja ima sličicu ruže.

ŠTA AKO NE MOŽETE DA PREUZMETE APLIKACIJU?

- Ovo se može dogoditi ako vaš tablet ili pametni telefon nisu kompatibilni, posebno ako je na njima android sistem.

POTREBNA KONFIGURACIJA:

- Epl: ajfon 4 ili novije verzije, ajped 2 ili noviji.
- Android verzija 4.2 ili novija.

Vratite se na početni meni.

Napravite fotografiju.

pomoć i objašnjenja

obaveštenje o interakciji

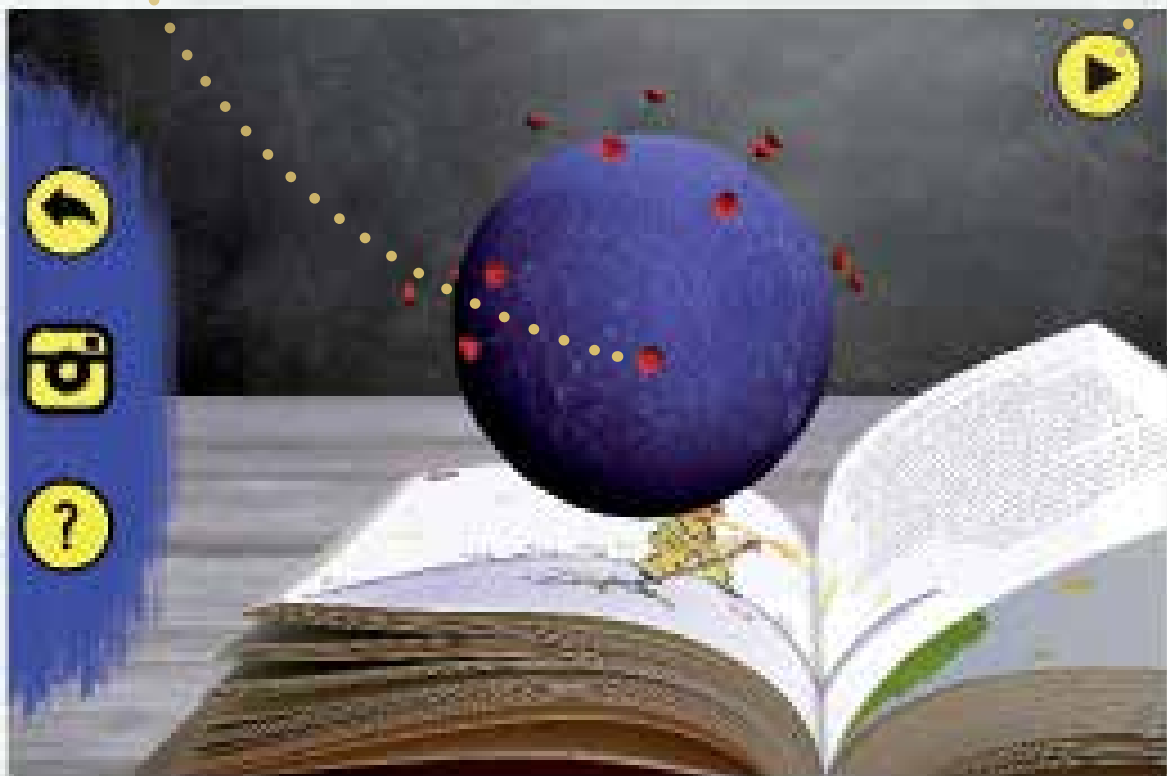
obaveštenje da možete
da pomerate princa

dugme za
pomeranje princa

Uberite rže pre
nego što istekne
vreme.

Kad se igra
završi, pritisnite
strelicu da počnete
iz početka.

A & DESIGN

LEONU VERTU

Molim decu da mi oprostite što sam ovu knjigu posvetio odrasloj osobi.

Postoji jedan ozbiljan razlog: ta odrasla osoba je najbolji prijatelj koga imam na svetu. Postoji i drugi razlog: ona sve može da razume, čak i knjige za decu.

Postoji i treći razlog: ta odrasla osoba živi u Francuskoj, ona je gladna i njoj je zima.

Potrebno je da je neko uteši. Ako svi ti razlozi nisu dovoljni, rado ću posvetiti ovu knjigu detetu koje je ta odrasla osoba nekad bila. Svi odrasli su prethodno bili deca. (Ali se malo njih toga seća.) Zato ispravljam svoju posvetu:

LEONU VERTU

kada je bio mali dečak

I

Jednom, kada mi je bilo šest godina, video sam čudesnu sliku u nekoj knjizi o prašumi. Knjiga se zvala *Istinite priče*. Slika je predstavljala zmijskog cara koji se sprema da proguta neku zver. Evo kako je izgledao taj crtež.

U knjizi je pisalo: „Zmijski car guta svoj plen bez žvakanja. Posle toga ne može da mrdne, i spava šest meseci dok ga ne svari“.

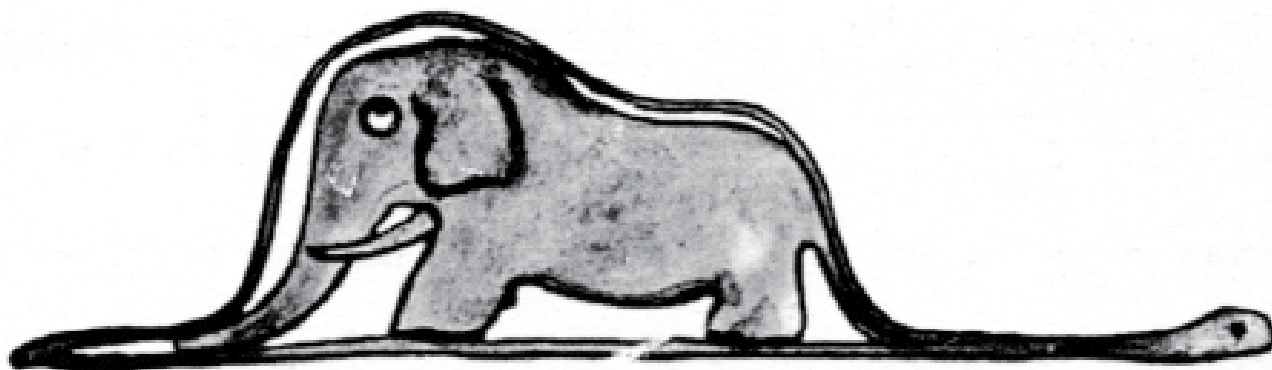

Tada sam mnogo razmišljao o avanturama u džungli, pa sam uspeo da olovkom u boji nacrtam **svoj prvi crtež**. Moj crtež broj 1. Ovako je izgledao:

Pokazivao sam svoje remek-delo odraslima i pitao ih da li se plaše mog crteža. „**Zašto bismo se plašili šešira?**“, odgovarali su mi.

Ali moj crtež nije predstavljao šešir. On je predstavljao zmijskog cara koji vari slona. Zato sam nacrtao zmijskog cara iznutra, da bi odrasli mogli da shvate. Njima su uvek potrebna neka objašnjenja. Moj crtež broj 2 izgledao je ovako:

Odrasli su mi dali savet da se okanim crtanja zmijskog cara spolja ili iznutra, i da se posvetim geografiji, istoriji, računanju i gramatici. Tako sam u šestoj godini odustao od blistave slikarske karijere.

Bio sam obeshrabren neuspehom crteža broj 1 i crteža broj 2. Odrasli nikad ništa ne shvataju sami, a decu zamara da im sve uvek ponovo objašnjavaju.

Morao sam, eto, da izaberem neko drugo zanimanje, pa sam naučio da upravljam avionom. Leteo sam svuda po svetu. Geografija mi je, istina, mnogo pomogla. Umeo sam, na prvi pogled, da razlikujem Kinu od Arizone. A to je veoma korisno ako čovek zaluta noću.

I tako sam, tokom života, upoznao mnoge ozbiljne ljude. Dugo sam živio među odraslima. Video sam ih sasvim izbliza. To nije bitno popravilo moje mišljenje o njima.

Kada bih sreo nekog ko mi se činio malo bistriji, proveravao sam ga mojim crtežom broj 1, koji sam uvek čuvao. Hteo sam da saznam da li ga taj odrasli zaista razume. Ali odgovor je uvek bio isti: „**To je šešir.**“ Tada ne bih pričao o zmijskim carevima, ni o prašumama, ni o zvezdama. Našao bih neku temu koja je njemu bliska. Govorio bih mu o bridžu, golfu, politici i kravatama. Onda bi on bio veoma zadovoljan što je upoznao tako razumnog čoveka.

III

Živeo sam tako sâm, bez ikoga s kim bih mogao iskreno da popričam, sve dok mi se, pre šest godina, nije desila nezgoda u pustinji Sahari. Nešto se polomilo u motoru aviona. Nisam imao ni mehaničara ni putnike, pa sam morao sâm da obavim tu tešku popravku. Za mene je to bilo pitanje života ili smrti. Vode za piće imao sam jedva za osam dana.

Prve večeri zaspao sam tako na pesku, hiljadu milja daleko od najbližeg naselja. Bio sam usamljeniji od brodolomnika na splavu usred okeana. Zato možete zamisliti moje iznenađenje kada me je u zoru probudio neki čudan glasić. Izgovorio je:

– Molim vas... **nacrtaj mi ovcu!**

– A!

– Nacrtaj mi ovcu...

Skočio sam kao da je tresnuo grom. Dobro sam protrljao oči. Dobro sam pogledao. I video sasvim neobičnog mališana koji me je ozbiljno posmatrao. Evo njegovog najboljeg portreta koji sam, kasnije, uspeo da nacrtam.

Ali moj crtež, naravno, ni izdaleka nije tako čudesan kao sam model. To nije moja greška. Odrasli su me, kad mi je bilo šest godina, obeshrabrili u mom slikarskom pozivu, pa ništa nisam naučio da crtam osim zmijskog cara spolja i iznutra.

Gledao sam tako ovo priviđenje, zapanjen, širom otvorenih očiju. Ne zaboravite da sam se nalazio bar hiljadu milja daleko od najbližeg naselja. A taj mali dečak nije izgledao kao neko ko je zalutao, niti

je izgledao umorno, niti gladno ili žedno, niti je bio smrtno preplašen. Ni po čemu nije izgledao kao dete izgubljeno usred pustinje. Kada sam najzad uspeo da progovorim, rekao sam mu:

– Ali... šta radiš ti ovde?

On mi je tada ponovio, sasvim tiho, kao da želi da kaže nešto veoma važno:

– Molim vas... nacrtaj mi ovcu...

Kada neka tajna ostavi tako snažan utisak na vas, ne usuđujete se da ne poslušate. Koliko god sve to izgledalo besmisleno, hiljadu milja daleko od najbližeg naselja i u smrtnoj opasnosti, izvadio sam iz džepa papir i nalivpero. Ali tada sam se setio da sam u životu pre svega učio geografiju, istoriju, račun i gramatiku, pa sam (malo mrzovoljno) rekao mališanu da ne umem da crtam. Odgovorio mi je:

– Ne mari. Nacrtaj mi ovcu.

Kako nikada nisam crtao ovcu, ponovio sam za njega jedan od ona dva crteža koja sam jedino umeo da nacrtam. Onaj sa zmijskim carem spolja. I zaprepastilo me kad sam čuo dečakove reči:

– Ne! Ne! Neću slona u zmijskom caru. Zmijski car je veoma opasan, a slon je veoma glomazan. Kod mene je sve tako malo. Treba mi ovca.

Nacrtaj mi ovcu.

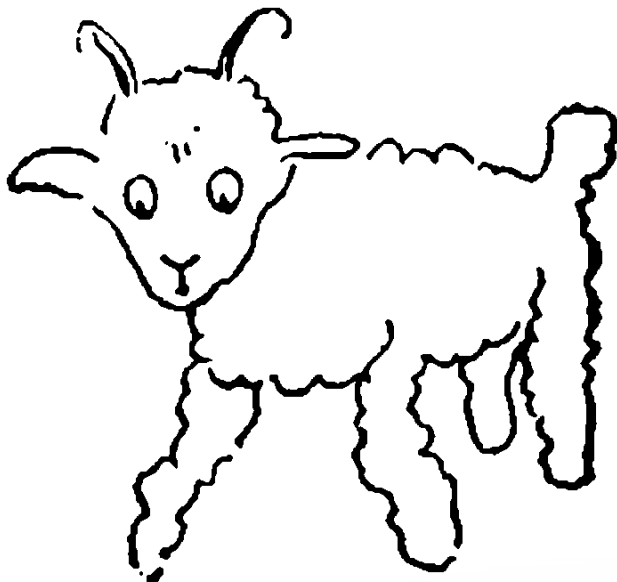
I tako sam počeo da crtam.

On je pažljivo posmatrao, a onda rekao:

– Ne! Ta je mnogo bolesna. **Nacrtaj drugu.**

Crtao sam.

Moj prijatelj se umiljato i blagonaklono nasmešio.

– Pa vidiš i sam... To nije ovca, **to je ovan.**

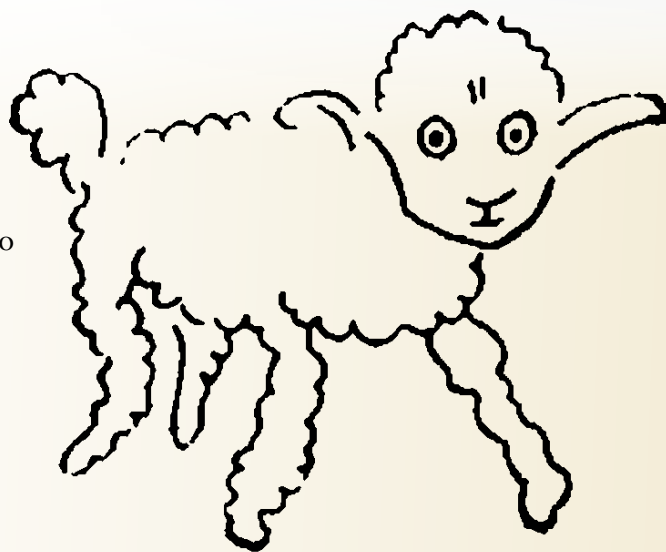
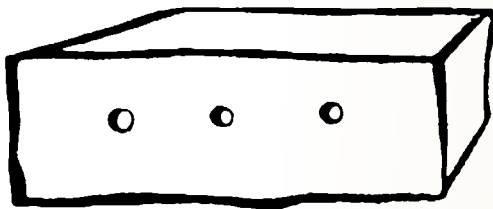
Ima rogove...

Ponovio sam zato još jednom taj crtež.

Ali i on je odbijen kao i prethodni.

– Ta je suviše stara. Ja **hoću** ovcu koja dugo živi.

Tada sam izgubio strpljenje, jer mi se žurilo da počnem rasklapanje motora, pa sam naškrabao ovaj crtež.

I rekao mu:

– Ovo je kutija. **Ovca koju želiš** je unutra.

Iznenadio sam se kad se lice mog malog sudije ozarilo.

– To je baš ono što sam želeo! Šta misliš, da li će toj ovci trebati puno trave?

